

NACKA TINGSRÄTT
Enhet 1

DOM
2012-09-07
meddelad i
Nacka Strand

Mål nr B 4110-12

PARTER (Antal tilltalade: 2)

Åklagare

Kammaråklagare Jonas Lövström
Åklagarmyndigheten
City åklagarkammare i Stockholm

Målsägande

Sekretess
Sekretess

Målsägandebiträde:

Advokat Ingela Ekman Hessius
Advokat Ingela E Hessius AB
Förrådsvägen 18
141 46 Huddinge

Tilltalad

MAHMOUD Khader Abu Tair, 911029-0393
c/o Khader Abu Tair
Glömmingegränd 16 Lgh 1502
163 62 Spånga

Offentlig försvarare:

Advokat Klas Bjuremark
Advokatfirman Samuelson, Schönmeyr & Wall HB
Box 12704
112 94 Stockholm

DOMSLUT

Åtalet ogillas.

Skadestånd

Sekretess skadeståndsyrkande ogillas.

Sekretess

Med stöd av 43 kap. 8 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) förordnar tingsrätten att sekretessen enligt 35 kap. 12 § samma lag ska bestå för de uppgifter om målsägandens identitet som har lagts fram vid tingsrättens häktnings- och huvudförhandlingar inom stängda dörrar. Detta innefattar såväl identitetsuppgifter som andra uppgifter som kan leda till att målsägandens identitet kan klarläggas i vid förhandlingarna förebringade handlingar samt ljud- och bildupptagningar. Vidare ska sekretess gälla för uppgifterna om målsäganden i domsbilaga 1 till denna dom.

Ersättning

1. Klas Bjuremark tillerkänns ersättning av allmänna medel med 102 761 kr. Av beloppet avser 63 263 kr arbete, 13 260 kr tidsspillan, 5 686 kr utlägg och 20 552 kr mervärdesskatt.
 2. Ingela Ekman Hessius tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 45 339 kr. Av beloppet avser 30 728 kr arbete, 3 868 kr tidsspillan, 1 675 kr utlägg och 9 068 kr mervärdesskatt.
 3. Kostnaden för försvaret och målsägandebiträdet ska stanna på staten.
-

NACKA TINGSRÄTT
Enhet 1

DOM
2012-09-07
meddelad i
Nacka Strand

Mål nr B 4110-12

PARTER (Antal tilltalade: 2)

Åklagare

Kammaråklagare Jonas Lövström
Åklagarmyndigheten
City åklagarkammare i Stockholm

Målsägande

Sekretess
Sekretess

Målsägandebiträde:

Advokat Ingela Ekman Hessius
Advokat Ingela E Hessius AB
Förrådsvägen 18
141 46 Huddinge

Tilltalad

HAZEM Ben Ali Oueslati, 920223-2899
Hjulsta backar 10 1tr
163 65 Spånga

Offentlig försvarare:

Advokat Ekrem Güngör
Advokatfirman Devlet AB
Box 3095
103 61 Stockholm

DOMSLUT

Åtalet ogillas.

Skadestånd

Sekretess skadeståndsyrkande ogillas.

Postadress

Box 1104
131 26 Nacka Strand

Besöksadress

Augustendalsvägen
20

Telefon

08-561 656 00

Telefax

08-561 657 99

E-post: nacka.tingsratt@dom.se

www.nackatingsratt.domstol.se

Expeditionstid

måndag - fredag
08:30-16:00

Sekretess

Med stöd av 43 kap. 8 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) förordnar tingsrätten att sekretessen enligt 35 kap. 12 § samma lag ska bestå för de uppgifter om målsägandens identitet som har lagts fram vid tingsrättens häktnings- och huvudförhandlingar inom stängda dörrar. Detta innefattar såväl identitetsuppgifter som andra uppgifter som kan leda till att målsägandens identitet kan klarläggas i vid förhandlingarna förebbringade handlingar samt ljud- och bildupptagningar. Vidare ska sekretess gälla för uppgifterna om målsäganden i domsbilaga 1 till denna dom.

Ersättning

1. Ekrem Gungör tillerkänns ersättning av allmänna medel med rätt räknat 97 193 kr. Av beloppet avser 64 467 kr arbete, 10 774 kr tidsspillan, 2 513 kr utlägg och 19 439 kr mervärdesskatt.
 2. Ingela Ekman Hessius, se beslut under Ersättning på sidan 2
 3. Kostnaden för försvaret och målsägandebiträdet ska stanna på staten.
-

YRKANDEN M.M.

Åklagaren har yrkat ansvar å Hazem Oueslati och Mahmoud Abu Tair för **våldtäkt** enligt följande.

Hazem Oueslati har den 17-18 juli 2012 vid Fisksätra torg i Saltsjöbaden med våld tvingat målsäganden till vaginalt samlag samt till att företa och tåla en sexuell handling som med hänsyn till kränkningens art och omständigheterna i övrigt är jämförlig med samlag genom att med våld tvinga målsäganden till oralt samlag. Våldet har bestått i att Hazem Oueslati hållit fast målsägandens huvud och fört in sin penis i hennes mun samt dragit ned henne i liggande ställning, lagt sig ovanpå henne, särat på hennes ben, hållit fast hennes handleder och överarmar samt fört in sin penis i hennes vagina

Mahmoud Abu Tair har därefter vid samma tid och plats med våld tvingat målsäganden till vaginalt samlag samt till att företa och tåla en sexuell handling som med hänsyn till kränkningens art och omständigheterna i övrigt är jämförlig med samlag genom att med våld tvinga målsäganden till oralt samlag. Våldet har bestått i att Mahmoud Abu Tair knuffat ned målsäganden i knästående ställning, hållit fast henne i ryggen, bakifrån fört in sin penis i målsägandens vagina samt därefter hållit fast hennes huvud och fört in sin penis i hennes mun.

Lagrum: 6 kap. 1 § första stycket brottsbalken

Målsäganden, vars identitet är sekretessbelagd och framgår av domsbilaga 1, har yrkat att tingsrätten ska förplikta dels Hazem Oueslati att till henne utge skadestånd med 75 000 kr, allt avseende kränkning, dels Mahmoud Abu Tair att till henne utge skadestånd med 85 000 kr, varav 75 000 kr för kränkning och 10 000 kr för sveda och värk, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 18 juli 2012 till dess betalning sker.

Hazem Oueslati och Mahmoud Abu Tair har förnekat respektive gärning. De har i följd därav bestridit det enskilda anspråket. Vidare har de inte kunnat vitsorda något belopp utan endast sättet för räntans beräkning som skäligt i och för sig.

UTREDNINGEN I MÅLET

På åklagarens begäran har förhör ägt rum med målsäganden, Charlotte Rosén, polisen Annika Berglind samt överläkarna Karin Skagerberg Sandén och Lena Moegelin. Åklagaren har som skriftlig bevisning åberopat rättsintyg med bilder.

Vidare har åklagaren i samband med att förhör hållits med Mahmoud Abu Tair åberopat uppgifter som denne har lämnat i förhör den 6 augusti 2012.

På åklagarens begäran har syn hållits av de kläder, en dansdräkt, som målsäganden bar den aktuella kvällen.

På Hazem Oueslatis och Mahmoud Abu Tairs begäran har förhör ägt rum med Nadeza Ivanova och på den senares begäran med Marouan Jabri.

Vidare har Hazem Oueslati och Mahmoud Abu Tair i samband med att förhör hållits med målsäganden åberopat uppgifter som denna lämnat i förhör den 18 och den 23 juli 2012. Mahmoud Abu Tair har i samband med att förhör hållits med Charlotte Rosén åberopat uppgifter som denna lämnat i förhör den 18 juli 2012.

Målsäganden har i samband med att förhör hållits med Hazem Oueslati åberopat uppgifter som denne har lämnat i förhör den 21 juli 2012, och med Charlotte Rosén uppgifter som denna lämnat i förhör den 18 juli 2012.

Av utredningen får följande anses klarlagt. På kvällen den 17 juli 2012 lämnade målsäganden sin bostad, ett gruppboende på söder i Stockholm, och begav sig in mot city. På Sergels torg kom målsäganden i kontakt med Hazem Oueslati och Mahmoud Abu Tair varvid bland annat målsägandens klädsel fördes på tal. Kort togs på Hazem Oueslati och målsäganden. Korten lades sedermera ut på face book. Hazem Oueslati och Mahmoud Abu Tair ville följa med målsäganden hem men hon förklarade att hon inte fick ta med utomstående till boendet. De kom då överens om att åka till Fisksätra, där Hazem Oueslatis bror dipsonerar en lägenhet. De åkte först till Slussen och därifrån tog de Saltsjöbanan till Fisksätra. I lägenheten lyssnade de på musik och målsäganden dansade på begäran. Sällskapet förflyttade sig in i sovrummet för att fortsätta lyssna på musik. Efter en stund gick Hazem Oueslati ut i vardagsrummet. En madrass drogs fram. Hazem Oueslati och målsäganden hade sedan sexuellt samröre, de närmare omständigheterna råder det dock tvist om, i vardagsrummet. Sedan Hazem Oueslati lämnat målsäganden hade hon och Mahmoud Abu Tair sexuellt umgänge; även här går uppgifterna isär angående de närmare omständigheterna. Ett mindre sällskap bestående av Nadeza Ivanova, Marouan Jabri och två personer till kom till lägenheten. Ett kortare möte ägde rum mellan målsäganden och Nadeza Ivanova i köket. Hazem Oueslati och Mahmoud Abu Tair lämnade lägenheten i sällskap med alla utom målsäganden och en av dem som anslutit sig senare, för att ta nattbussen tillbaka till Stockholm. Målsäganden lämnade lägenheten på morgonen och begav sig hemåt. Väl hemma träffade hon Charlotte Rosén, anställd på boendet. Charlotte Rosén samtalande med målsäganden som lämnade vissa uppgifter om vad som hänt sedan hon lämnat boendet kvällen innan. Målsäganden följdes sedan av Charlotte Rosén till vårdcentralen varifrån de hänvisades till Södersjukhuset. En polisanmälan gjordes. Ett inledande förhör ägde rum med målsäganden på sjukhuset. Det förhöret har dock, såvitt framkommit, inte lästs upp för eller godkänts av målsäganden.

Målsäganden har i förhör uppgivit och med gester visat i huvudsak följande. Hon har inte tagit del av något material från förundersökningen. Det första förhöret med

henne hölls på sjukhuset. Hon berättade inte allt, alla detaljer, i det andra förhöret heller.

Hon var på väg hem till sin pappa där hon hade tänkt sova över. Eftersom hon tänkte öva dans och det var sent – klockan var halvelva-elva på kvällen – tog hon på sig en dansdräkt och över den en tröja. På plattan träffade hon några ungdomar. En av dem, Mahmoud Abu Tair, var helt full, inte berusad och luktade öl, kiss, eller kanske parfym. Något luktade lite alkohol.

När Hazem Oueslati och Mahmoud Abu Tair ville komma hem till henne och dricka kaffe svarade hon att hon inte tog hem vem som helst. Hazem Oueslati och Mahmoud Abu Tair sade att de var från Israel, att de var judar, så hon litade på dem. När de hade frågat cirka tio gånger om hon skulle följa med hem till dem för att dricka kaffe och prata, sade hon ja. De tog tåget till Slussen och åkte vidare med Saltsjöbanan. Det var Hazem Oueslati och Mahmoud Abu Tair som ville att hon skulle dansa. Hon ville inte men till slut gick hon med på det. Hon tänkte att hon kunde åka hem sedan.

Hazem Oueslati lade en madrass nedanför soffan. Hon frågade vad han gjorde. Han ville ha ned henne på madrassen. Till slut drog han ned henne i armen. Det gjorde ont. Då tänkte hon ”shit” och att hon måste därifrån men då var han redan över henne. Han tryckte ned henne på madrassen, slet av henne kläderna – de gick sönder på flera ställen, tryckte hennes huvud mot sin penis, sade att hon måste suga av honom. När han slet av henne kläderna sade hon ”stopp, det räcker” och hon sade nej, ”sluta” och ”jag menar allvar” när stoppade han in penisen i munnen på henne. Då höll han fast hennes huvud vid örat och tofsen. Det gjorde ont – hon trodde hela håret skulle lossna – och hon var kräkfärdig. Sedan tryckte, över axlarna eller armarna, han ned henne på madrassen så att hon hamnade på rygg. Han stoppade penisen i hennes slida, han höll även på med hennes bröst och drog upp hennes ben. Det var typ ”missionären” och han höll då sina händer på hennes armar.

Hon kan ha sagt händer i förhör men det var för att hon försökte förklara och för henne är armar och händer samma sak. Det gjorde ont, även i armarna där det kändes ungefär som att bli nypt. Hon tänkte ”det går inte” och grät inombords, eventuellt kom det tårar i ögonen. Hon vet inte hur lång tid han höll på, kanske en halvtimme – fyrtiofem minuter, och hon vet inte om han fick utlösning i henne; han sade att han kom i sin hand. Mahmoud Abu Tair kom ut och såg vad som hände men gjorde ingenting. Hazem Oueslati gick på toaletten.

När hon ställde sig upp och skulle börja klä på sig, hennes saker låg utspridda, sade Mahmoud Abu Tair till henne att inte klä sig. Han sade att han inte var som den andre och att hon inte skulle någonstans. Det var bara han som pratade; det kallar hon inte konversation eller att de talade med varandra och det var det hon menade i polisförhöret. Han drog ned henne i soffan. Hon tänkte ”nej, inte igen”. Han tog tag i hennes huvud och sade till henen att böja sig framåt. Det stämmer att hon inte berättat att han sade till henne att böja sig framåt tidigare och det beror på att hon kom på det senare. Mer och mer kommer upp. Hon är säker på att det hon berättar är vad som hände. Hon sade att hon inte ville men han tryckte ned henne huvud i soffan, hon böjdes alltså framåt, och höll henne hårt i ryggen vid vänster höft. Hon kände penisen i fittan och hur ont det gjorde; hon var jättetorr, ville verkligen inte. När hon trodde att han var klar sade han stopp och tryckte in penisen i hennes mun. Hon kände den långt bak i munnen och kände kräkreflexen, kvävdes nästan. Han kom i munnen på henne. Hon fick ont därnere, mådde dåligt och var nära att spy.

Efteråt sade Hazem Oueslati och Mahmoud Abu Tair att om hon sade något så skulle folk döda henne.

Senare – kanske 15-20 minuter efteråt – när hon hade tagit på sig kläderna kom det en kille som Hazem Oueslati och Mahmoud Abu Tair påstod var deras kompis. Det kom även en svarthårig kille och två tjejer, även om hon endast såg en av dem. Hon vet inte vad de gjorde där. Killarna kallade varandra kusiner. Hon pratade lite med

en av tjejerna men förstod inte vad hon sade och uppfattade inte hennes namn. Hon mådde så dåligt efter det som hänt; de hade tagit på hennes bröst och hela hennes kropp. En kille, inte den svarthåriga utan den hon uppfattade vara fransos, gav henne något att dricka. Det var en grön flaska, det måste ha varit x-cider för det stod cactus lime på den. Hon brukar aldrig dricka alkohol och blev flummig och yr. Ögonen började rulla på henne. Samma kille lagade mat och frågade om hon ville ha men hon äter inte hos okända.

Hon lämnade inte lägenheten direkt efteråt eftersom hon inte kunde ta sig hem. Hon hade inte några pengar på luren eller på Visa-kortet och som hon minns det hade hon inte några kontanter. Hon berättade inte för någon annan i lägenheten vad som hade hänt eftersom hon tänkte att de kände Hazem Oueslati och Mahmoud Abu Tair, utan tänkte att hon fick ta det när hon kom hem. Senare lämnade Hazem Oueslati, Mahmoud Abu Tair och några av dem som kommit senare lägenheten. Hon ville inte sova där men kände mig tvingad. Hon grät i kudden och kunde inte sova på hela natten. Hon låg i rummet som datorn stod i.

På morgonen var hon ledsen och hade mascara över ansiktet. Han som var kvar sade till henne att gå in och tvätta av sig. När hon skulle åka hem förstod hon att de hade bytt ut hennes SL-kort mot ett gammalt utgången. Hon grät. Hon förklarade för den som tar betalt på Saltsjöbanan vad som hade hänt. Det var en ung tjej och denna lät henne åka med ändå och satt med henne. När hon kom till boendet träffade hon Charlotte Rosén. Charlotte såg att något var fel och frågade henne. Hon berättade att två killar varit på henne och om SL-kortet. Hon kan ha sagt till Charlotte att de druckit alkohol och att det saknades 200 kr men hon vet inte. Saken är den att hon inte vet om hon hade pengar eller inte men när hon kollade kontot var det tomt. Idag har hon inte något minne av om hon hade kontanter eller inte. Hon är dock helt säker beträffande SL-kortet. Det var registrerat online och det gick inte ut år 2010. De åkte och undersökte henne.

Hon kysste inte, pussade inte och kramade inte Hazem Oueslati eller Mahmoud Abu Tair.

Hon fick ett blåmärke på höften, skador på ryggsidan, rivmärken mot vristen. Blåmärket på ryggen fick hon när Mahmoud Abu Tair böjde henne framåt och hon tror att hon fick rivmärken på låren av honom Hazem Oueslati. Hon är säker nu, hon brukar inte få blåmärken lätt och hon hade varken blåmärket eller rivsår innan.

Efteråt har hon mått jättedåligt. Varje gång när hon ska sova tänker hon på det som hänt och hon har mardrömmar. Det har gått så långt att de velat lägga in henne på sjukhus. Det svider när hon kissar, hon har luktande flytningar och klåda i underlivet. Hon har varit hos läkare för kontroll och ska på återbesök. Hon går inte längre vid den plats där hon mötte Hazem Oueslati eller Mahmoud Abu Tair, hon vågar inte vara i Nacka och hon vågar inte gå ensam. Numera springer hon när hon ser någon konstig.

Det första förhöret med henne hölls på sjukhuset. Hon satt där i två-tre timmar, hon mådde dåligt och ville bara hem och sova. Hon fick inte titta på det de hade skrivit och de skrev en massa saker som hon inte förstod och skulle ha sagt. Hon tror inte de hörde henne. Därför det är lite komplicerat.

Målsäganden har, efter att förhöret med Charlotte Rosén ägt rum och syn hållits, uppgivit bl.a. följande. När hon kom till Slussen gick hon för att tanka telefonkortet och upptäckte att hon inte hade några pengar. Hon gick hem, hämtade sina reservpengar, gick till pressbyrån och tankade kontantkortet. Sedan ringde hon sin pappa men han svarade inte och då ringde hon sin mamma. För mamman berättade hon att hon hade blivit våldtagen. Det var först när hon därefter återvände till boendet som hon talade med Charlotte Rosén. Efter den första huvudförhandlingsdagen berättade hon för Charlotte Rosén att Hazem Oueslati och Mahmoud Abu Tair sagt att hon blivit dumpad, men det är inte något hon själv berättat för Charlotte Rosén.

Hazem Oueslati har närmare hört över åtalet uppgivit i huvudsak följande. Målsäganden kollade på honom, Mahmoud Abu Tair och en kompis med ett leende. De gick fram till henne. Han frågade om han fick ta en bild med henne. Det var den andra killen som tog bilden. Han frågade om hon dansade magdans och hon sade att hon var bäst i USA. De pratade en stund. Sedan hon sagt att hon inte fick ta emot besökare sade han att de kunde åka till Fisksätra. Vid Slussen gick Mahmoud Abu Tair till pressbyrån. Han och målsäganden flirtade. Målsäganden sade att hon var singel och att hon behövde en kille att dela kärlek med. Han sade att hon kanske hade hittat den rätta. De kysstes. Anledningen till att de gick in i sovrummet var att datorn fungerade dåligt i vardagsrummet. Målsäganden kunde inte dansa. Hon började hoppa upp och ner. Han tog fram en madrass och de lade sig på den och började kyssas. Hon sade att han hade sexig mage och kysste den och där nere. Han fick av sig skorna. Hon tog av sig kläderna och fortsatte kyssa honom. Sedan sög hon av honom och så hade de vanligt sex. Han kom snabbt, i handen, och gick till toaletten för att torka av sig. Mahmoud Abu Tair kom ut till honom och de tog en cigarett. Han sade att det var slut mellan dem; han har fru och barn. Han sade att det var bättre att göra slut direkt för att han märkte att hon hade lite känslor för honom. Hon svarade bara okej. Sedan sade han till henne att hon och Mahmoud Abu Tair båda var singel och eftersom hon tyckte att denne var söt så kunde de kanske prova att vara tillsammans. Sedan gick han in till köket för att ta en cigarett.

Cirka 20 minuter senare anlände Marouan Jabri och två ryska tjejer. Senare kom även den person målsäganden kallar för fransosen. Målsäganden gick in till köket med fransosen för att laga mat. I köket pratade målsäganden med en av de ryska tjejerna och sade bland annat att hon skulle lära henne att prata engelska.

Han, Mahmoud Abu Tair och Marouan lämnade lägenheten vid tvåtiden för att ta nattbussen in till Stockholms central. Eftersom målsäganden inte var med ombads Marouan Jabri att gå tillbaks till lägenheten för att hämta henne. När Marouan Jabri kom tillbaka meddelade han att målsäganden ville stanna. Därefter åkte de.

När han i polisförhöret sade att målsäganden var ”psykig” menade han allt hon berättade; som att pappan var miljardär, att hon var bäst i USA på dansa.

Mahmoud Abu Tair har närmare hört över åtalet och uppgivit i huvudsak följande. Han och Hazem Oueslati upptäckte målsäganden och började prata med henne. Det var mest Hazem Oueslati som pratade med henne. Efter några minuter bestämde de sig för att åka till Fisksätra. De gick in till sovrummet, eftersom internetuppkopplingen fungerade bättre där, och målsäganden började dansa. Han satte sig vid datorn för att hitta låtar. Hazem Oueslati gick ut med målsäganden till vardagsrummet eftersom han ville prata med henne ensam. Efter ca sex-sju minuter hämtade Hazem Oueslati en madrass i sovrummet. Han satt kvar vid datorn och lyssnade på musik. Efter ett tag gick han till vardagsrummet. Hazem Oueslati berättade att målsäganden sagt att hon gillade honom mer, sedan gick han på toaletten. Han frågade målsäganden om hon faktiskt gillade honom och hon svarade att det stämde. De började prata. De visade varandra intresse. Han hade inte tänkt ha sex med henne men de började röra på varandra. Hon höll hans penis men han fick inte stånd och hon sade ”du är inte ens kåt”. Han svarade att hon kunde försöka suga av honom och tog av sig byxorna. Hon började suga. Sedan försökte han ha sex med henne bakifrån, men det gick inte eftersom han inte hade fått upp den riktigt. Då lade han sig på madrassen och sade att hon skulle suga av honom igen. Det gjorde hon. Han fick stånd, lade sig på henne och de hade sex en kort stund. Han tyckte inte det var skönt så han vände sig och ville att hon skulle suga av honom igen vilket hon gjorde. Han sade att han var på väg att komma och frågade henne om hon brukade ta det i munnen. Hon hade inte gjort det tidigare men hon ville prova. Därefter kom han i hennes mun. Efteråt gick han till köket för att röka. Efter ett tag kom Marouan Jabri och två ryska tjejer till lägenheten.

Under kvällen var målsäganden och en kille som också kommit till lägenheten i köket där de lagade mat. Själv satt han i vardagsrummet och hade det trevligt med övriga. På väg till bussen bads Marouan Jabri att gå tillbaka för att hämta målsäganden.

den eftersom han inte kände killen som var med henne i köket. Marouan Jabri kom tillbaks och sa att tjejen inte ville följa med.

När han några dagar senare talade med Hazem Oueslatis bror och fick veta att polisen tagit Hazem Oueslati, tänkte han att det hade med mötet med målsäganden att göra. Han och Marouan Jabri gick då till polisen.

Charlotte Rosén har uppgivit i huvudsak följande. Den aktuella morgonen, omkring kl. 10.00, träffade hon målsäganden som då hade återvänt till boendet. Målsäganden uppgav först att hon hade varit på fest med judar. Sedan frågade målsäganden om hon kunde få prata med henne. Målsäganden berättade att hon hade haft sex, att hon hade träffat några vid plattan i Stockholm och att de hade bjudit på drinkar. Hon uppfattade inte om målsäganden hade varit berusad eftersom storyn ändrades. Det var när målsäganden berättade att hon hade haft sex med två killar som hon reagerade. Från att ha haft uppfattningen att målsäganden hade varit på en vanlig fest tänkte hon att det nog inte var så oskyldigt. Målsäganden sade något om att någon hade spottat på henne. Hon kan inte svara på om målsäganden hade känslor för någon av killarna. Målsäganden berättade att hon hade träffat en kille som hon haft sex med som sedan hade dumpat – just dumpat kommer hon ihåg – henne. Målsäganden använde aldrig orden ”tvingade” eller ”hot” och hon tror inte heller att målsäganden använde ordet ”våldtäkt”, men hon är inte säker. Målsägandens sinnesstämning var bättre från början men blev sämre när hon berättade att hon haft sex med den andre personen. Hon kommer inte ihåg exakt hur sinnesstämningen försämrades. Att målsäganden kände sig kränkt, så långt kan hon sträcka sig, men hon kan inte svara på om det berodde på att målsäganden hade våldtagits eller för att hon hade dumpats. Mitt i detta ringde målsägandens pappa och meddelade att målsäganden skulle till vårdcentralen för provtagning – sjukdom och graviditet. De åkte till vårdcentralen men skickades vidare till Södersjukhuset, till avdelningen för dem som blivit utsatta för våldtäkt. Hon uppfattade inte något speciellt i målsägandens sinnesstämning väl inne på sjukhuset. Målsäganden hade inte visat några

skador för henne innan de anlände till sjukhuset och hon kan inte svara på om målsäganden hade sagt något om sina kläder.

Karin Skagerberg Sandén har hörts angående målsägandens sjukdomsbild och medicinering och därvid uppgivit i huvudsak följande. Målsäganden har genomgått flera utredningar och fått diagnoserna ADHD, bipolär sjukdom typ 1, lindrig mental retardation samt autism-spektrumstörning. Målsäganden medicinerar med bland annat läkemedlet Abilify för sin bipolära sjukdom. Den maniska fasen för personer med bipolär sjukdomen kan yttra sig på olika sätt från person till person men en och samma individ brukar få liknande symptom varje gång. För målsägandens del innebär det storhetsidéer, motorisk oro och splittrat tänkande. Det är själva kärnan att personer inom autismspektrat har mycket svårare att tolka omgivningen, framföra allt andra människor. Vad gäller huruvida något i målsägandens sjukdomsbild påverkar hennes trovärdighet är en konsekvens av hennes autism att hon har bristande fantasiförmåga, vilken bland annat innebär att hon har en sämre förmåga att ljuga. Hon kan dock inte svara på om målsäganden är helt oförmögen att ljuga, då hon inte känner henne tillräckligt väl, men generellt behöver diagnosen inte innebära en total oförmåga att ljuga även om det förekommer. Vidare kan personer med autism reagera annorlunda, mera oförutsebart, på en traumatisk situation – vissa kan reagera starkt på en mindre allvarlig händelse och tvärt om. Det är utomordentligt osannolikt att målsäganden befunnit sig i en manisk eller depressiv fas vid det aktuella tillfället.

Lena Moegelin har uppgivit i huvudsak följande. Målsäganden uppgav att hon hade sagt ifrån men att förövarna hållit fast henne och genomfört vaginala och orala samlag. Hon kan endast uttala sig om vilka skador som dokumenterats vid undersökningen samt ungefär när skadorna uppkom, inte hur de har uppkommit. Samtliga skador kan ha uppkommit i samband med frivilliga samlag.

Nadeza Ivanova och Maouran Jabri har i huvudsak berättat att de endast haft mycket kortvarig kontakt med målsäganden och de inte har uppfattat att hon skulle ha varit utsatt för övergrepp.

DOMSKÄL

För fällande dom i brottmål krävs att domstolen genom den utredning som har lagts fram finner det ställt utom rimligt tvivel att den tilltalade har gjort sig skyldig till det som läggs honom till last. I mål om sexualbrott saknas ofta andra direkta bevis för åtalet än målsägandens berättelse. En alltigenom trovärdig utsaga från målsäganden kan i förening med vad som i övrigt har framkommit i målet – t.ex. om målsägandens beteende efter händelsen – vara tillräcklig för en fällande dom. Det är dock ett rimligt krav att målsägandens berättelse till den del det är praktiskt möjligt kontrollerats under förundersökningen, även om brister i det avseendet inte utan vidare behöver leda till att åtalet inte kan anses styrkt.

Hazem Oueslati och Mahmoud Abu Tair har lämnat sammanhängande, med varandra överensstämmande och förenliga uppgifter. Deras berättelser stämmer även i stort med vad målsäganden uppgivit. Den avgörande skillnaden mellan deras uppgifter och målsägandens är att de hävdar att det varit fråga om från målsäganden frivilliga sexuella handlingar medan hon hävdar att de har skett mot hennes vilja och med brukande av våld. Även om Hazem Oueslati och Mahmoud Abu Tair givit intryck av att lämna delvis tillrättalagda, och inte sällan märkliga, uppgifter, kan deras berättelser inte lämnas utan avseende.

Målsäganden har gjort ett trovärdigt intryck. Hon har på ett sakligt och självutlämnande sätt berättat vad hon har utsatts för och de konsekvenser det har fått för henne. Berättelsen framstår som självupplevd. Enligt tingsrättens mening finns det inte något utrymme för att tro att målsäganden vill anklaga Hazem Oueslati och Mahmoud Abu Tair för något som de inte har gjort. Vid värderingen av hennes

uppgifter måste dock beaktas dels att hon lämnat något osammanhängande uppgifter, dels uppgifter som framstår som inkonsekventa – särskilt vad gäller de kompletteringar som har gjorts. Med hänsyn till vad som framkommit om hennes personliga förhållanden är detta i sig förståeligt men det gör bedömningen av uppgifternas tillförlitlighet ytterst prekär och stor vikt måste läggas vid den stödbevisning som förebragts.

När det gäller rättsintyget och fotografierna samt vad Lena Moegelin uppgivit om sina iakttagelser och fynd, ger dessa inte stöd för annat än att de skador målsäganden har åsamkats kan ha uppkommit på sätt som hon har berättat. Det har dock även av Lena Moegelins vittnesmål framkommit att de kan ha uppkommit vid samlag som skett frivilligt.

Vad Charlotte Rosén uppgivit om sina iakttagelser av målsäganden på morgonen den 18 juli 2012 är så osammanhängande, uppenbart sammanblandat med slutsatser och möjligen även påverkat av uppgifter som kommit henne till del sedan förhandlingen påbörjats, att det inte är möjligt att få en klar bild av vare sig vad målsäganden faktiskt berättat eller hennes sinnesstämning. Den enda indikation som berättelsen ger är att Charlotte Rosén inte uppfattat målsägandens sinnesstämning på ett sätt som fått Charlotte Rosén att utesluta att frivilligt eller frivilliga samlag ägt rum. Det kan dock även bero på målsägandens diagnoser, som enligt Karin Skagerberg Sandén kan ge uttryck i en ”annorlunda” reaktion på en traumatisk upplevelse. Enligt tingsrättens uppfattning kan utifrån ovanstående inte någon säker slutsats dras rörande vilken sinnesstämning målsäganden var i den aktuella morgonen.

Vid synen av den dansdräkt som målsäganden bar den aktuella kvällen har noteras att materialet är oerhört töjbart, att ett resårband sytt på insidan av vänster axelband är av och att sömmen i grenen är öppen någon centimeter. Vad gäller resåren är den ”tussig”, den synes närmast utsatt för förslitning liknande den insidan av det andra axelbandet och den öppna sömmen kan skönjas om tyget sträcks påfallande hårt.

Sammantaget finner tingsrätten att det med hänsyn till dels de svårigheter som är förenade med värderingen av målsägandes berättelse, dels det låga värde som den förebragta stödbevisningen måste tillerkännas, inte är ställt utom rimligt tvivel att Hazem Oueslati och Mahmoud Abu Tair handlat på sätt som åklagaren har påstått. Åtalet ska därför ogillas.

Skadestånd

Med utgången ovan i skuldfrågorna ska de enskilda anspråken lämnas utan bifall.

Övriga frågor

Med hänsyn till målets art kan det antas vara till skada för målsäganden om hennes identitet röjs. Sekretessen i den delen ska därför bestå även efter det att domstolen har skiljt målet ifrån sig. Sekretess ska också gälla för de uppgifter i domsbilaga 1 som kan leda till att målsägandens identitet röjs.

Av försvarare och målsägandebiträdet begärd ersättning får anses skälig och ska utgå. Kostnaderna ska stanna på staten.

Hur domen kan överklagas, se domsbilaga 2

Överklagande, ställt till Svea hovrätt, ska ha inkommit till tingsrätten senast den 28 september 2012.

På tingsrättens vägnar

Linn Pantzar

Skiljaktig mening, se bilaga till anteckningarna

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller
2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.
5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt
6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud. Till överklagandet ska bifogas lika många kopior av skrivelsen som det finns motparter i målet. Har inte klaganden bifogat tillräckligt antal kopior, framställs de kopior som behövs på klagandens bekostnad. Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.